

Preservar i progressar

La vida és el resultat de molts equilibris. Un poble també es fa a base d'equilibris. Les persones hem de desitjar un poble fet a la mida de les nostres necessitats. I hem de pensar més en la qualitat de vida dels vilatans que no pas en la de la gent que ens pugui visitar, que sempre serà benvinguda. Perquè qui ens visiti s'hi trobarà bé sempre que els naturals s'hi trobin bé. En una casa no fa falta res més que allò que sigui útil, materialment i espiritualment, per aquells que hi viuen.

Ens cal a Argentona, la del nou mil·lenni, una gran àrea comercial i lúdica a l'entrada de la població, just en una part del territori que és productiva agrícola i que fa goig de mirar i incideix positivament en allò que dèiem dels equilibris? Ens sembla que no, però, parlem-ne. És de savis evitar l'acció sobre el territori que comporti situacions irreversibles. El paisatge l'ha modelat el temps i l'acció sàvia dels agents naturals i la mà de l'home, que sempre ha estat respectuosa i que hauria de seguir sent-ho, malgrat el sentiment de superioritat que ens fan sentir les màquines i els diners i els interessos que les mouen, que tot ho transformen en un tres i no res.

De la mateixa manera que els ajuntaments i altres institucions públiques s'afanyen a crear sòl industrial i a donar tot tipus de facilitats perquè les indústries més dinàmiques s'hi instal·lin i hi creïn riquesa, cada vegada més haurien de fer accions semblants amb els terrenys agrícoles i els destinats a patrimoni natural. És a dir, amb els diners de tots, haurien de finançar els serveis i facilitar-hi les infraestructures perquè una part de la població s'hi guanyés la vida i preservés aquest bé cultural i patrimonial per al conjunt de la col·lectivitat.

Entre els molts progressos que hem assolit, hi ha el de la socialització dels béns que, d'una manera o altra, incideixen en el benestar de tots. Així els terrenys, que tenen propietaris, cada vegada més han de passar pel sedàs dels interessos generals abans de decidir què és el que s'hi fa. I és bo que els projectes a fer en diverses parts del municipi s'esventin fins i tot abans de presentar-los a l'ajuntament, perquè així, el poble hi podrà pensar i decidir si l'interès particular d'uns quants, amb forta decisió econòmica, interessa a la majoria de la població que, també, hi ha de poder dir la seva.

Els pobles han de créixer, progressar, tenint present el bé de la col·lectivitat i evitant de fer el paper d'hereu escampa: dilapidar-ho tot sense preservar els valors bàsics de la nostra cultura per aquelles generacions que vindran. Hem de ser creadors de futur, de riquesa de tot tipus, amb intel·ligència i sense perdre de vista que el conservadorisme és una peça bàsica de la mesura, de l'equilibri, que ha de fer possible un demà digne i humanitzat.

Ens cal a Argentona, la del nou

mil·lenni, una gran àrea comercial i

lúdica a l'entrada de la població,

just en una part del territori que és

productiva agrícola i que fa goig

de mirar i incideix positivament en

allò que dèiem dels equilibris?

Ens sembla que no, però, parlem-ne.

Els articles publicats a FONTS expressen solament l'opinió dels seus autors.